

PORTRET VAN DE BOSDICHTERES TE GAST 29.01.09 IN LAPPERSFORT www.gedichtendaag.org

- A. Wie is wie ? Bezieling tussen de woorden... Hilde Keteleer
- B. Waarom de Lappersfort Poets Society ?
- C. Lappersfort & de bossen van Vlaanderen...
- D. Hut Fabricom Vredesbos : duurzame grondenruil overheden & Fabricom groep www.fabricom-gti.com
- E. Acht gedichten voor Gdf - Suez - Fabricom Gti

A. Wie is wie ? Bezieling tussen de woorden...

* Hilde Keteleer

1) Wie ben je ?

Vertaalster, auteur, derde-wereld-activiste, bestuurslid van PEN Vlaanderen en daarin verantwoordelijk voor het Writers-in-Prison-comité (www.penvlaanderen.be). Zie ook www.hildeketeleer.eu

2) Waar liggen je bos- en natuur roots ?

In de wandelingen die we als kind met onze ouders maakten, voornamelijk in Antwerpen en Limburg.

3) Wat bracht de bosbeweging www.ggf.be en de bosbezetting www.lappersfort.tk bij jou en in je vriendinnen-kringen teweeg ?

Sympathie voor de moed en de inzet - iets wat ik altijd en overal waardeer, en zeker als het iets is dat de moeite waard is om voor te vechten.

4) Welke dichterlijke boodschap heb je voor de politiciers van Brugge en Vlaams Ommeland ?

Zie het gedicht in de bundel stem van brood en bossen ' Neen aan het blote bos ' tevens on line op <http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php?p=143>

5) Kunnen kunst & poëzie de bossen redden ?

Kunst en poëzie worden heel vaak aangesproken als het gaat om essentiële dingen: als we verliefd zijn, als we rouwen, kortom, als de 'gewone' woorden tekort schieten. Kunstenaars en dichters moeten ook steeds weer opdraven als er iets te redden valt en men het gevoel heeft machteloos te zijn en dus geen woorden te hebben: de vrede, gewetensgevangenen, asielzoekers,... Allemaal problemen die door de samenleving worden veroorzaakt - het is heel erg dat ook bossen en bij uitbreiding de natuur zo zijn aangetast door de mensheid dat we vanuit datzelfde soort machteloosheid een beroep willen doen op de niet-zo-gewone woorden. Ik weet echt niet of kunst de wereld kan redden, maar we kunnen alleen maar hopen dat ze als het ware de drager en verspreider kan zijn voor een onderhuidse tegenstroming in de maatschappij die op een dag zo krachtig wordt dat ze een politiek feit wordt. De verkiezing van Obama en zijn radicale keuze voor andere energieoplossingen geeft hoop dat het kàn.

6) Heb je nog een boodschap voor de Fabricom groep ?

Zie het gedicht in de bundel en on line op de site
<http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php?p=166> .

7) Waar lig je soms nog van wakker ?

Van geldgewin en machtsgeilheid, als dat mensen schade berokkent.

8) Hoe moet het nu verder met de democratie na de week van het bos ?

Alle planten moeten verzorgd worden, en zeker zulke kwetsbare als de democratie.

9) Wie is je lievelingsdichter(es) en waarom ?

Een schare aan dode en levende dichters - van sommige houd ik omwille van één enkel gedicht, van andere omdat ze een heel leven aan hun oeuvre gewerkt hebben.

10) Nog een treffend citaat ? Of een toemaatje ?

Amos Oz in Een verhaal van liefde en duisternis :
 'Het zit zo: een beetje boosaardigheid, en de mensen zijn de hel voor elkaar. Een beetje medelijden, een beetje ruimhartigheid, en de mensen zijn het paradijs voor elkaar.'

B. Waarom de Lappersfort Poets Society?

De Lappersfort Poets Society is een kring dichters en dichtersessen die de bezorgdheid voor de bossen & bomen van het Groene Gordel Front & de Lappersforters in poëzie heeft gegoten. Zij koesteren de droom van het Lappersfort als Poëziebos, vredes- en stilteplek. Net zoals in de film "Dead Poets Society" ervaren zij de natuur en de bossen als wezenlijk deel en bron van het leven... Maar helaas is die bron - net als de democratie - op korte en op middellange termijn bedreigd. Dus alertheid want het gevaar is niet geweken...Net zoals de Dead Poets rebelleren de Lappersfortdichters en dichtersessen met levenspoëzie en creatieve opstand tegen het fnuikende gezag... Ondanks de overmacht van de macht : het verzet van de levende krachten voor duurzaamheid groeit van onderuit...Op hoop van zege..? Alle gedichten zijn online op <http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php> Recente gedichten lees je op www.ggf.be (acties & poëzie)

Met ons moeten de dingen een begin hebben.

Hier, nu, is een oorsprong.

**Op de drempel van een onbekende,
 ongeschreven, onvoorziene uitdaging
 blijven wij onzeker staan.**

Laten wij moed vatten. Ons brein leegmaken.

En ons bekend maken aan onszelf.

En aan onze eeuw.

Opdat wij onze aandacht richten op dit schouwtoneel.

Opdat wij ons concentreren. En luisteren.

Opdat wij ons voorbereiden in ernst en met vreugde.

**Laten wij ons heerlijk bewust zijn van wat wij zullen gaan maken.
Van wat zich zal afspelen in dit massaal samen schrijven aan het duurzame & dierbare
Hanze-draaiboek. Van de toekomst.**

(vrij naar Ben Okri : Gevecht in de geest, keerspreuk v/d 21 ste eeuw)

C. Lappersfort & de bossen van Vlaanderen...

Ondertussen staat het Lappersfort symbool voor alle zonevreemde bossen. Één vierde van de vlaamse bossen is zonevreemd, waarvan 10.000 ha accuut bedreigd zoals Lappersfortbos. Om de 36 dagen wordt 1 Lappersfort van 18 ha omgehakt. Vlaanderen ontbost elk jaar 126 ha legaal en 50 ha illegaal. Er gaat bijna evenveel bos weg als er bij geplant kan/mag worden...Het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen telt een achterstand van 9.000 ha bos. Geen zuurstof voor het leven. <http://indymedia.be/en/node/26711> (zie flyer GGF Kom op tegen kanker bossen succes in Brugge & Vlaanderen, protest tegen dweilen met de kraan open)

EEN INGEZONDEN BRIEF AAN ADRES GGF

Week van het bos 2004

Poëten, zangers, redenaars,

Groot jullie dichtkunst, harmonieus jullie lied, krachtig jullie stem, als ze tot ver buiten de poorten van Brugge doorklinkt en gehoord wordt.

Maar nog sterker is jullie bezieling die ons dieper dan ooit inspireert tot nieuwe ideeën!

Wij, bosfanaten van het eerste uur, wij groeten u.

Het was zomer, 1987, toen we in ons groene land de voortekenen zagen van kleinschalige kaalkap en niets-ontziende bosverminking. Spontaan werd onze vereniging geboren, ter bescherming van alles wat ons en ons gebroed rest aan bos, struik en dier in de wijde omgeving.

In 1991 sloeg de verkavelingsdrang over op het ongerepte bosgebied. Een 15-tal ha van dit zeer waardevolle natuurverbingsgebied had namelijk in 1978 een gewestplanwijziging naar woonpark ondergaan, een 10000-voudige opwaardering voor de eigenaar..... Talloze brieven, contacten met lokale en regionale instanties, inzetten van alle legale procedures, opvolging met verantwoordelijke politici, etc. , niets kon tot op heden de dreiging afwenden.

Het particuliere belang van kapitaalkrachtige eigenaars overheerst nu eenmaal het maatschappelijke belang. Met het geduld van een schildpad op wereldreis schrijden we verder, zwalpen doorheen de woestijn van het politieke vacuüm, wachten op een gelijkkluidende stem uit het niets.

En toen, toen was er plots het Lappersfort, de boomhutten, de bezetters, het Hanzestadproject. Hoop en volharding bekropen me toen ik destijds op een late avond de incognito bewoners ter plekke ontmoette en een gelijkgestemde bezorgdheid ontwaarde Alleen, wij bezitten niet de uitstraling van een historische stad, noch de romantische

geaardheid van onze Westvlaamse landgenoten, noch het lef van vrijgevochten rechtvaardigheidsstrijders.

Na 13 jaar strijd is onze tijd haast op. Een kaars branden voor de heilige Dionysus, is dit onze laatste uitweg?

In mijn verbeelding zie ik een Mars aan het adres van onze geachte ministers, een heuse kruistocht van vele Bruggelingen, onderweg vervoegd door minstens zoveel sympathisanten uit alle hoeken van Vlaanderen, en aan de overkant van de Waaslandtunnel opgewacht door een indrukwekkende meute Kempische natuurliefhebbers. In hun vaandel: het integraal behoud van de zonevreemde bossen !!!

Beste vrienden en vriendinnen ginds in Brugge, gesneden uit goed Lappersforthout. De klok tikt en de politieke slinger zwaait medogenloos verder. Jullie weten, deze slinger wijkt enkel voor de druk van het grote publiek. Laat deze kans ons inspireren, laat eendracht onze finale hefboom worden.

Tijd voor een plan B in het Lappersfortmuseum on line ? <http://ggf.regiobrugge.be/>

D. Hut Fabricom Vredesbos = duurzame grondenruil the Fabricom Peace Wood = le bois FABRICOM de la paix

Chers ami(e)s de Suez – Fabricom Gti, pour que vous comprenez on traduit aussi notre grand terme qu'on continue à lancer : c'est ' le bois groupe Fabricom de paix ' (Hut Fabricom Vredesbos). C'est pour respecter en même temps le groupe Fabricom et le bois du Lappersfort. On demande aux gouvernements d' installer ' un durable échangeement de sol ' entre les gouvernements et le groupe Fabricom quelque part en Bruges/Flandre. Si possible on reste libre pour trouver une solution durable pour "le cas symbolique du bois Lappersfort étrange à sa zone..."

PS. ceci n' est pas un bois (surrealisme in de Brugse bossen) AAN DE VOLGENDE BURGEMEESTER VAN BRUGGE <http://www.regiobrugge.be/newsread.php?sid=1&aid=391>

E. Acht gedichten voor Gdf - Suez - Fabricom Gti

Ik ben een vreemde in dit bos

Ik ben een vreemde in dit bos,
De gast van schors en mos.
Ik ben verdwaald in struikgewas
Waarover ik ooit sprookjes las.

Ik kijk met nieuwe ogen
Naar zonlicht tussen de bogen
En gewelven van een kathedraal
Uit een oud woudverhaal.
Lieve muzen van de linden,
Laat ons onszelf weer vinden
Ver van het dagelijkse jagen.

Lieve bezetters van de bomen,

Laat ze niet aan deze schat komen,
Laat hun geweten knagen.

Hilde Keteleer, Lappersfort Poets Society
<http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php>

Hoge bomen, een nieuw gedicht voor het integrale behoud van het Lappersfortbos.

Wat als we de bedrijfsleiders van Fabricom associëren met hoge bomen die beweren veel wind te vangen, de slachtofferrol waar de heren graag in kruipen, onder druk van de Lappersforters, het GGF & GroenFront! en de pers? Tegelijk voelen de hoge bomen van Fabricom zich superieur en ongenaakbaar. Ze slaan de pertinente vragen over of vertellen aan ieder een andere waarheid. Maar ook voor hen komt de dag dat ze vallen. Daarover gaat het gedicht Hoge bomen.

Hoge bomen

Hoge bomen wijzen de lucht graag
met takkenvingers. Ze lekken hun gebladerte
uit, verslikken zich in de bast
waarmee ze onder een gelaten zon

langzaam uit de kleren gaan. Dan staan
ze daar naakt en willen van de hete adem
van wie zich verbaast niet weten. Iemand
stelt de vraag die steeds wordt overgeslagen.

Het is, tonen ze schouderophalend in hevig
weer, een zaak van schaduw en lichtinval.
Plooibaar zijn ze naar waar de wind vandaan
komt. Ze zijn de vlakke hand op de kont

van de wandelaar, de smachtende monden
van de kastanje die ontbolstert. Ruige schors
is hun gave huid. Laat maar waaien, denken ze.
Wortelen, stevig in hun stammen staan. Heren

van staat. Tot ze vallen. Alleen de vaart
ziet hoe het hen ruggelings vergaat.

Paul Demets, 5 oktober 2008, voor het integrale behoud van het Lappersfortbos
<http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php>

Zin

Uit een zin staan bomen op, een haas
rept zich over een open plek en vogels kwetteren
mij tot de orde. Wat doet het herinnerde in de dingen
terwijl ze in zichzelf alleen bestaan, tot ik ze opschrik

en van het bos de bomen, van de vaart het water, alles

van mij wordt als ik hier handel en wandel? Zie dan mijn schoenen
die de bosgrond proeven, mijn neus die de droesem van gebladerte
drinkt, een stam die mijn handen wrijft. Ik rijm

met wat ik ervaar. Maar in een bos kan de kap,
voor de haas daar kan de klap van de val, voor vogels
lood. Wordt dat levende letter in wat ik schrijf?

Alsof in woorden niets bederft, geen distels
pluizen zaaien, voetjes aan de grond krijgen in een zin.
Een bos wel, maar een gedicht weet met de dood geen blijf.

Paul Demets, 5 oktober 2008, over de zin om over het behoud van een bos te schrijven

<http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php>

Hierboven een gedicht dat kan dienen voor de dag dat de 3,5 ha toch gekapt wordt.
We moeten eerlijk blijven: wat vermag poëzie tegen boomzagen?
En is de wandelaar die door een bos wandelt niet iemand die denkt dat hij zich de natuur kan
toe-eigenen? Een bos is zichzelf. Het kan beter met vergankelijkheid om wij en dan poëzie,
denk ik. We moeten de bewaarfunctie als zin van de poëzie in vraag durven stellen. Wat niet
betekent dat we niet over de dood van de natuur moeten blijven schrijven.

Heren van het bos

Wat zeg je, 3,5 ha kappen? Wie kappen?
Wat kappen? Waarom kappen?

Dat ze beginnen, die heren, met zichzelf te kappen.
Verdomd, er zijn kappers genoeg om ze te kappen.
Dat ze hun luizen kuisen, dat ze zich laten wassen,
friseren, golfkrullen, het kan ons niet schelen.
Maar bossen kappen. Wat zeg je, 3,5 ha bos kappen.
Je moet durven, de zee kap je toch ook niet.
De golven, wie kapt ze? De schuimkrullen
wie durft het aan?

Wat zeg je, 3,5 ha kappen? Hebben ze geen gekapt genoeg?
Dat ze zichzelf kappen, kappers kunnen ze vinden om elke hoek.
Maar laat ze mijn bos met rust, mijn bos verlangt rust, het is
een rustig bos. Laat het met rust zoals ik rust verlang.
Lang al naar bosrust verlang.

Roestige heren zijn het, zeg het, roestige heren zeggen we,
die onze bossen kappen om er onzin te poten, onzin
te planten: beton, beton, beton en nog eens beton.
Van beton zijn die heren, hersenen van beton
hebben die heren. Betonnen heren
zijn het. Ze hebben een gat van beton
en een pik van beton en een maag
van beton. Van breed beton zijn ze.
Kortom , Heren van Beton.

Maar wij zijn Heren van het Bos.

Hedwig Speliers, Lappersfort Poets Society

Fabricom

Staal heeft een plan. Het hamert zijn wil
 waar dauw met bosgroen vergadert
 en slaat zijn platte hand op tafel, een vlam
 in de pan. Staal heeft een gezicht. Niet

te onderscheiden in het ochtendlicht.
 Bestond staal in het wild, een jager dan
 die, van zichzelf verzadigd, wel wat wil
 met lood, maar liever alles voor hem uit

ziet vluchten dan zelf te kijken in starre
 ogen, het gerafeld vel van een dierlijke dood.
 Staal maakt ons koud. Begint ons aan te raken,
 gaat over onze tong. Hoe staal dan

naar binnen gaat, zoekt naar ons vuur,
 ook onze vlammen likt, onze as eet op de duur.
 Dat staal zijn wij. Glanzend lonkt het graf.
 Maar hier geworteld te zijn, niet van elkaar

te onderscheiden, bedrijven wij. Het is
 onze natuur: nooit af.

Paul Demets, Lappersfort Poets Society

Waar is, Daar was

Trek de pijl uit mijn hart, laat varen die ik-persoon
 ontspan je hemelboog, treed mee buiten de oevers
 we planten kikkerpoelwoorden op dodenakkers
 onze zinnen wapperen in de wind voor dit kind
 hoort het paard van Sinterklaas op haar vliegende fiets

De wind vertelt d'histoire van het Lappersfortbos
 koning eik, prinses linde, kompanen van het mos
 onteigend, platgewalst door bulldozers en beton
 onder de bijtende regen, de stervende zon

Jonge bomen vervangen zomaar niet de oude
 reuzen - vossen zijn voortvluchtig en dassen hebben
 koude neuzen - wachtend op de bus waar de beuken
 (kruinen zo groot als 't wortelgestel) elkaar steunden
 fopzwam ondergronds een kous maakte voor de boswilg
 aan 't Zuidervaartje, aan d'overzijde van de brug

Strijk een lucifer voor de populieren die hier
 tierden, voor de blauwe schicht van het ijsvogeltje
 (ook vogels kunnen high worden), voor de plooirokjes
 die hier zwierden en zoals het vuur het hout beklimt
 en sap dat uit de stam komt zweten: zeg dat het niet

waar is, het bladergeruis werd geen verkeersgeraas
 de gordel geen stalen long - levend hout, levend vuur
 van kist tot as: daar was het, een lapje bos een fort
 aan 't Zuidervaartje, aan d'overzijde van de brug

Peter Holvoet-Hanssen, Lappersfort Poets Society

Geweldloze pracht Brugge 2002

Soepele matrakken betrommelen de camera van het geweten.
 (een uitzending Federale flikken om niet licht te vergeten)
 Radde eekhoorns vangen in een herfstschoon bos.
 Punkkonijntjes uit pijpen jagen, 's morgens in de ochtendmist.
 Laat de wet erop los:
 zo'n verzet dient definitief geklist...

één vierde der goegemeente gromt heimelijk voldaan.
 (één vierde vloekt schande en verontwaardigd spontaan).
 Big Chief Maankunst slijmt en piept het even uit:
 "non Duae lex sed dura lex" orakelt die last of the lost.
 Laat de goedendag erop los:
 't alternatief dient definitief ontbost...

Hoogtewerkers, gladde advocaten grijpen beroepsmatig in 't rond
 (Exkuzes en verwondering blijven plakken. In hun bloedserieuze mond.)
 Geweldloze pracht blijkt makkelijk te breken.
 De vloek van het bos dwarrelt langzaam omlaag.
 Riposterend de dwingend- degoutante regel
 van industrieel aanbod en kapitale vraag...

Edoch, om het proper én sierlijk in uw welvoeglijkheid te rammen, heren
 (gezien o.a. uw Electrabel voorlopig oppermachtig blijft regeren),
 willen wij - in vertaling - citeren
 wat Miguel de Unamuno ooit vermocht te beweren:
 "vous avez vaincu, messieurs, vous n' avez pas convaincu"...

Brugge 2002? Tevens: theatraal jaar met prestige stank.
 En "die Stille" slaapt verder.
 Als een kanten Sneeuwwitje.
 Maar dan wel tamelijk mank.

A.E. Maretak, Lappersfort Poets Society

<http://ovl.indymedia.org/news/2008/10/24142.php> (lees ook Muscles from Brussels,
 wat volgde in 2008 over Lapper & Loppem, Doel & Wapper, I tot IV van de 7 grote
 werken)

<http://www.stadsomroep.com/detail.asp?NUM=25517> (thuisindestad waar is de poort ?)
<http://video.google.nl/videoplay?docid=3486554331642305856&vt=lf&hl=nl> (videobeelden kapdag lappersfort weg)

HERFST

Als het bos van het Lappersfort verdwijnt,
 laten de bomen in Vlaanderen
 hun bladeren tegelijk
 vallen.

Bruges la morte

Als het bos van het Lappersfort weg is,
 kan de industrie in Vlaanderen
 weer opgelucht
 ademen.

Flandre la morte

Wally de Doncker
Lappersfort Poets Society

Powered by www.regiobrugge.be

vriendelijke bosgroet, Peter Theunynck, voorzitter Groene Gordel Front in Brugge en Ommeland (GGF) & woordvoerder Lappersfort Poets Society, 0486/737220 & Luc Vanneste, 050/390957, secretaris GGF, www.ggf.be **Nu reeds dagelijks van zonsopgang tot zonsondergang** kunt u in het Lappersfortbos wandelend gedichten lezen op de levende poëzieroute langs het Hugo Clauspad http://www.cultuurweb.be/CNETPortal/DetailOffer.aspx?id_event=5009986C-D79F-76AA-F8FBC846485DFA84&language=nl&locale=nl-NL

Net als in Tolkiens 'the fellowship of the Ring' beleven wij in Brugge een soort fellowship of the wood als een nooit eindigend verhaal...

Het is allemaal zo oneerlijk. We zouden hier zelfs niet moeten zijn. Maar we zijn er wel. Het is net als in die grote verhalen. Verhalen die er echt toe doen. Vol duisternis en gevaar zaten ze. En soms wilde je het einde niet weten, want hoe kon 't einde gelukkig zijn ? Hoe werd de wereld ooit weer zoals die was...nadat er zoveel kwaad was geschied ? Uiteindelijk is het een voorbijgaand iets, deze schaduw...zelfs de duisternis moet voorbijgaan. Een nieuwe dag zal komen. En wanneer de zon schijnt zal die nog helderder schijnen. Dat waren de verhalen die je bijbleven, die iets betekenden. Zelfs als je te klein was om te begrijpen waarom. Lieden in die verhalen hadden kansen om terug te keren, maar deden het niet. Ze bleven doorgaan omdat ze zich aan iets vastklampten... Dat er nog enig goeds is in deze wereld. En dat is het waard om voor te vechten. (Uit ' In de ban van de ring, Lord of the Rings ' van JRR Tolkien, de hobbits Sam & Frodo in dialoog op het einde van de 2 torens) www.tolkienmovies.com
www.lordoftherings.net

<http://ggf.regiobrugge.be>
 (Lappersfortmuseum on line)